

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinând, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 20 noiembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2015, declarat de avocatul Victoria Caracuian, în numele inculpatului

Djemici Serghei Gheorghii, născut la 30 mai 1985, originar și locuitor al s. Alexandrovca, r-nul Ialoveni, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința Judecătoriei Căușeni din 26 iulie 2010, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani și 6 luni închisoare;

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>26 septembrie – 20 noiembrie 2014,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>16 decembrie 2014 – 28 ianuarie 2015,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>24 iunie – 23 septembrie 2015;</i>

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 20 noiembrie 2014, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, Djemici Serghei a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, de la intrarea sentinței în vigoare.

A fost menținută pentru inculpat obligația de nepărsire a localității până la intrarea sentinței în vigoare.

De la Djemici Serghei s-a încasat în beneficiul lui Tobultoc Tudor prejudiciul material de 1500 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 27 iulie 2014, aproximativ ora 21:00, Djemici Serghei, având scopul încălcării ordinii publice, aflându-se într-un loc public, pe una din străzile s. Alexandrovca, com. Gangura, r-nul Ialoveni, lângă gospodăria lui Tobultoc Tudor, a inițiat fără careva motive o ceartă cu acesta, l-a numit cu cuvinte necenzurate. Manifestând o deosebită obrăznicie și lipsă de respect față de societate, i-a aplicat câteva lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1969/D din 25.08.2014 edem al țesuturilor moi ale capului, echimoze la nivelul toracelui și membrilor superioare, adică vătămare neînsemnată.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele comise.

Partea vătămată Tobultoc Tudor a indicat că are pretenții materiale față de inculpat în sumă de 1500 lei.

Totodată, vina inculpatului este dovedită integral prin probele administrate.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, de circumstanțele atenuante și agravante, de personalitatea celui vinovat, că inculpatul s-a căit sincer în cele comise, a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă, concluzionând că corijarea lui este posibilă doar în cazul executării pedepsei cu închisoare.

3. Avocatul Victoria Caracuian a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate.

Apelantul a indicat că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Motivele huliganice trebuie să fie condiționate de dorința de a se opune celor din jur, de a-și demonstra atitudinea sfidătoare față de ei, ceea ce în acțiunile inculpatului nu poate fi observat, acțiunile lui limitându-se doar asupra părții vătămate Tobultoc T.

Deci, inculpatul nu a avut intenția de a încălca grosolan ordinea publică și comportamentul lui nu a dat dovadă de un cinism deosebit, astfel nu poate fi vorba decât de un huliganism nu prea grav.

Nu au fost administrate suficiente probe de a-i demonstra vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal. Fapta comisă de inculpat este una nepenală.

Prejudiciul material în sumă de 1500 lei a fost restituit părții vătămate Tobultoc T.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2015, apelul a fost respins ca nefundat.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

Astfel, instanța de fond a reținut că inculpatul anterior a comis infracțiuni analogice pentru care a fost condamnat, a recunoscut vina și s-a căit sincer. Totodată, a acceptat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază răspunderea penală, de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat, instanța de fond corect a concluzionat că corijarea inculpatului nu este posibilă prin aplicarea altei pedepse mai blânde decât închisoare, deoarece pedepsele anterioare nu și-au atins scopul de corectare și reeducare a lui.

Totuși, instanța de fond a ținut cont că examinarea cauzei a avut loc în temeiul art. 364/1 Cod procedură penală, prejudiciul material a fost recuperat și i-a stabilit inculpatului pedeapsa cu închisoare în limitele minime posibile.

Deci, instanța de fond just a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, aceasta fiind echitabilă în raport cu cele comise de el, cât și de persoana lui.

5. Avocatul Victoria Caracuian a declarat recurs ordinar, în care solicită: *„rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri”*.

Recurentul a invocat că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Inculpatul nu a avut intenția de a încălca grosolan ordinea publică și comportamentul lui nu a dat dovadă de un cinism deosebit, deci nu poate fi vorba decât de un huliganism nu prea grav.

Nu au fost administrate suficiente probe ce ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal. Fapta comisă de inculpat este o faptă nepenală.

Cu toate că inculpatul a solicitat, printr-un înscris autentic, ca examinarea cauzei să aibă loc într-o procedură simplificată, totuși că instanța de fond trebuia să constate insuficiența probatoriului pentru învinuirea inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, și urma să respingă cererea privind judecarea cauzei într-o procedură simplificată.

Prejudiciul material de 1500 lei a fost restituit părții vătămate Tobultoc T.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art.

430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar este fondat în drept în baza art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (*pct. 5 din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat care ar fi esența circumstanțelor că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi încadrare juridică corectă a faptelor comise, fiind totalmente omisă argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori de drept în aspectul dat (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că avocatul și inculpatul au formulat în ședința instanței de apel doar o singură solicitare, cea de aplicare față de inculpat a unei pedepse non privative de libertate (*f.d. 104, pct. 3 din decizie*).

Asupra procesului-verbal al ședinței instanței de apel nu au fost aduse obiecții, în conformitate cu prescripțiile din art. 336 alin. (6), (7) Cod de procedură penală și, astfel, informațiile inserate în acest act procedural sunt prezumate a fi veridice.

Împrejurările expuse denotă că recurentul este de acord cu concluziile instanței de fond privind constatarea vinovăției inculpatului în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cât și cu încadrarea juridică a acțiunilor acestuia. Or, dacă cauza a fost judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, critica ulterioară a probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind inițial acceptate de apărare și inculpați prin înscrisuri autentice, nu are nicio justificare legală (*pct. 2 din decizie*).

Pe lângă aceasta, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că motivele specificate în recursul ordinar al avocatului V. Caracuian și reproduse la pct. 5 din prezenta decizie, că acțiunile

inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii, nu a fost susținute, deci și invocate, și în apel (*f.d. 96-105, pct. 3, 4, 5 din decizie*).

Totodată, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpaților în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și 364/1 Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra motivelor în latura pedepsei penale, invocate în apelul de pe rol.

Rezultă că pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, se observă că recursul declarat este întemeiat pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei aplicate inculpatului (*pct. 5 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursul ordinar vizat este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Victoria Caracuian împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 20 noiembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2015, în privința inculpatului Djemici Serghei Gheorghii, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 octombrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco